

**Opinia o ustawie o zmianie ustawy o Radzie Ministrów
(druk nr 794)**

I. Cel i przedmiot ustawy

Celem ustawy jest uporządkowanie przepisów określających wewnętrzną strukturę ministerstw oraz zniesienie obowiązku tworzenia w ministerstwach departamentów, biur oraz wydziałów lub wyodrębnionych stanowisk pracy, do realizacji spraw wymienionych w art. 39 ust. 2 pkt 2.

Ustawodawca z jednej strony koreluje terminologię art. 39 ust. 2 i 3, z drugiej zaś uelastycznia zasady tworzenia wewnętrznej organizacji ministerstw. Aktualnie obowiązujący art. 39 ust. 2 zakłada obligatoryjne tworzenie w ministerstwach komórek organizacyjnych do określonych spraw w oderwaniu od rzeczywistych potrzeb ministerstw determinowanych ich zadaniami. Nowelizacja umożliwi tworzenie wyłącznie takich komórek organizacyjnych lub stanowisk samodzielnych (dotychczas zwanych wyodrębnionymi stanowiskami), których istnienie uzasadnione jest potrzebami urzędu. Co więcej w myśl dodawanego do art. 39 ust. 3a zarówno komórki organizacyjne ministerstwa, jak i stanowiska samodzielne będą mogły być łączone. W świetle uzasadnienia do projektu ustawa "wpłynie na racjonalizację struktur organizacyjnych poszczególnych ministerstw przez ich uproszczenie i ograniczenie, co w konsekwencji powinno przynieść oszczędności budżetowe".

Należy także wskazać, iż ustawodawca wyeliminował z katalogu spraw, do których realizacji mogą być tworzone komórki organizacyjne lub stanowiska samodzielne - sprawy obronne. Dotychczas były one wskazane wprost w art. 39 ust. 3 pkt 2 lit. i. Niemniej mając na uwadze, iż katalog sformułowany w art. 39 ust. 3 ma charakter otwarty, komórki organizacyjne do spraw obronnych lub stanowiska samodzielne do tych spraw będą mogły być nadal tworzone.

Zmiany w ustawie o Radzie Ministrów wejdą w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

II. Przebieg prac legislacyjnych

Sejm uchwalił ustawę na 61. posiedzeniu w dniu 19 lutego 2010 r. Przedmiotem sprawozdania sejmowej Komisji Administracji i Spraw Wewnętrznych były dwa projekty ustaw: poselski (druk sejmowy nr 1894) oraz rządowy (druk sejmowy nr 2454). Ostatecznie Sejm uchwalił ustawę w kształcie odpowiadającym przedłożeniu rządowemu.

Projekt poselski zmierzał przede wszystkim do ograniczenia liczby stanowisk sekretarzy stanu i podsekretarzy stanu, a także zatrudnienia w gabinetach politycznych. Ograniczenia dotyczyć miały zarówno Kancelarii Prezesa Rady Ministrów, jak i poszczególnych ministerstw. Rada Ministrów negatywnie zaopiniowała poselski projekt ustawy wskazując m.in., iż proponowane "rozwiązania mają charakter doraźny i nieprzemyślany, a wprowadzenie ich w życie mogłoby przynieść więcej negatywnych skutków niż korzyści".

W trakcie drugiego czytania w Sejmie KP Lewica wniósł poprawki zmierzające do uwzględnienia w treści ustawy zmian dokonywanych projektem poselskim. Poprawki nie uzyskały poparcia Sejmu.

III. Uwagi szczegółowe

Ustawa nie budzi zastrzeżeń legislacyjnych.

Jakub Zabielski

Główny legislator